

“ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਡੋਟ ਫਿਕਸ ਕਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੁਣ ਐਵਰੇਡੀ ਬਣੇ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਰੂਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ! ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਸਟੇਜ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਤਮਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ। | ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਅਮੁੱਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਪਿਓਰਟੀ। ਪਿਓਰਟੀ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰਿਆਲਈ ਹੈ। ਪਿਓਰਟੀ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪਰਸਨੈਲਿਟੀ ਹੈ। ਪਿਓਰਟੀ ਹੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਜਨਨੀ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਪਿਓਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਓਨੀ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਨੇਚਰਲ ਅਤੇ ਨੇਚਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਪਿਓਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੇ ਦੇਵਤਾ - ਇਹ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ? ਆ ਗਏ? ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਬਣ ਗਏ, ਹੁਣ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਇਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਨਾ! ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨ ਦਾ। ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਨਾ! ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਚੈਕ ਕਰੋ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾਤਾ ਨਹੀਂ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਡਬਲ ਲਾਇਟ ਲਾਇਟ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਦਾ ਮਾਨਸਾ -ਵਾਚਾ, ਸੰਬੰਧ -ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਡਬਲ ਲਾਇਟ, ਹਲਕਾ। ਹਲਕੀ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਝ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਹਲਕਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਨਾ? ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਜੋ ਸਰਵ ਦਾ, ਥੋੜੇ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਰਵ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ਼ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਨਾਂ ਪਿਆਰਾ ਓਨਾ ਹੀ ਨਿਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਉਹ ਸਰਵ ਦਾ ਪ੍ਰਿਯ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਦੇਖਣਗੇ ਜੋ ਵੀ ਮਿਲਣਗੇ ਜੋ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ? ਇਵੇਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਹਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ - ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ -ਪਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਲਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਤਾਂ ਹਲਕਾਪਨ ਸਭਦਾ ਪ੍ਰਿਯ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਭਾਰੀਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਇਟ। ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ, ਸੰਬੰਧ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਹੋਵੇ। ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਆਪਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਭਦਾ ਹਾਂ। ਜਿੱਥੇ ਜਿਆਦਾ ਆਪਣਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਉੱਥੇ ਹਲਕਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਹਲਕਾਪਨ, ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿੰਨਾ ਪਰਸੈਂਟ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਟੇਜ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ? ਚੈਕ ਕਰਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਚੈਕਰ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਮੇਕਰ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਵੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਇਹ ਹੀ ਸੂਝ ਆਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤਾਂ 95 ਪਰਸੈਂਟ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ! (ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ 98 ਪਰਸੈਂਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ) ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ, ਮੁਖ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬਜਾਮੁਣ ਖਾ ਲਵੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਖ ਤਾਂ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ, ਕਿ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਨਹੀਂ, ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਗੇ, ਗੇ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਦੇਖ ਲੈਣਗੇ...ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ... ਹੁਣ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰੋ। ਜੋ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰੋ, ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਪਰਸੈਂਟ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਹਨ? ਹੁਣ ਚੈਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੀਡ ਤੇਜ਼ ਕਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਚੈਕ ਕਰੋ ਫਿਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਆਇਆ, ਜੋ ਵੀ ਬੋਲ ਆਇਆ, ਜੋ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਨਹੀਂ। ਜੋ ਵੀ. ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਚੈਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਦੇ ਘੰਟੇ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਦੇ ਬਾਦ ਚੈਕਿੰਗ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਚੈਕਿੰਗ ਫਿਰ ਕਦਮ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਵੀ. ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਜੋ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਕੀਨੇ ਵੀ ਵੀ. ਵੀ. ਲਗਾ ਦਵੇ, ਇਨ੍ਹੇ ਹੋ। ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਵੀ. ਵੀ. ਵੀ. ਲਗਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਹਨ ਨਾ ਜੋ ਪੂਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਖੇ ਹਨ ਨਾ! ਚਲੇ ਮੰਦਿਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਫੋਟੋ ਤਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੈਲਿਊ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ -ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਇੰਨ ਫੁੱਟ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਵੈਲਿਊ ਹੈ। ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਵੀ ਵੈਲਿਊ ਹੈ ਨਾ! ਤੁਹਾਡਾ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਵੀ. ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਹੋ। ਤਾਂ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਚੈਕ ਕਰੋ, ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਚੈਕ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਕਦਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਦਮ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੋਚ ਸਮਝਕੇ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਸੋਚੋ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਸੋਚੋ ਫਿਰ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਰਹੋ। ਜਿਨਾਂ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਉਦੋਂ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਕਵੇਸਚਨ ਹੈ, ਸਭ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਤੇ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ, ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਲਕਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਥੋੜਾ-ਥੋੜਾ ਬਣਨ ਹੈ? ਲਕਸ਼ ਹੈ? ਸਭਦਾ ਲਕਸ਼ ਹੈ ਹੱਥ ਉਠਾਓ। ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ? ਅੱਛਾ। ਕਦੋਂ ਤਕ? ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕਵੇਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਨਾਲ ਵੀ ਟੀਚਰਸ ਕਵੇਸਚਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ? ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਚਰਸ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। 30 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ 30 ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲ ਹੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਕੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੀਟਿੰਗ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਮੀਟਿੰਗ ਸਿਟਿੰਗ, ਮੀਟਿੰਗ ਸਿਟਿੰਗ। ਪਰ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰੋ ਕਿ ਕਦੇ ਤੱਕ ਸੰਪੰਨ ਬਣੇਗੇ? ਅਤੇ ਸਭ ਫੰਕਸ਼ਨ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਡੇਟ ਫਿਕਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫਲਾਣਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਫਲਾਣੀ ਡੇਟ, ਇਸਦੀ ਡੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜਿੰਨੇ ਸਾਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨੇ ਦਸੋ। ਕਿਉਂ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੇ? ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਪੁੱਛਣਗੇ ਨਾ। ਕਦੋਂ ਤੱਕ? ਅੱਜ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਪਿਕ ਹੈ ਕਦੋਂ ਤੱਕ? ਡਬਲ ਫਾਰੇਨਰਸ ਬੈਠੇ ਹਨ ਨਾ, ਤਾਂ ਡਬਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਮਾਲ ਕਰੋ। ਫਾਰੇਨਰਸ ਏਕਜਾਮਪਲ ਬਣੇ - ਬਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਗੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅਗੇ ਅੱਗੇ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸਮਪੂਰਨ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਰਵ ਗੁਣ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਮਤਲਬ ਸਮਪਰੂਨ, ਸਰਵ ਹੋ। ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਚਾਰ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹਿ ਗਏ, ਤਾਂ ਸੰਪੰਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ - ਮਨਸਾ, ਵਾਚਾ, ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਆ ਗਿਆ, ਚਾਰ ਹੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਮਨਸਾ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਠੀਕ ਹਾਂ, ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਜਾਏ, ਭਾਵੇਂ ਜਿਸਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਇਵੇਂ ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੇ ਉਪਰ ਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਉਪਰ ਐਨਾ ਹਲਕਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਭਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਦੇ ਉਪਰ ਹਲਕਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭਤੋਂ ਹਲਕੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਜੇਨ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ, ਆਪਣੇ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ, ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਜੇਨ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਜਾਂ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ, ਤਾਂ ਵੀਰਜਮਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ? ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਣ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਇਲ ਫੈਮਿਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਰਾਜ ਦਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣਗੇ ਨਾ! ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨਗੇ ਨਾ! ਕਰਕੇ ਫਾਈਨਲ ਕਰਨਾ। ਠੀਕ ਹੈ? ਅੱਛਾ।

ਸਭ ਠੀਕ ਹਨ, ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਉਮੰਗ -ਹੁਲਾਸ ਦਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਉਮੰਗ -ਹੁਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਵੀ ਹੁਣ ਅੰਤਿਮ ਕਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਯੂਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਹੈ, ਉਸਵਿੱਚ ਮਿਕਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋ ਰੁਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹਨ - ਜੋ ਕਾਮਨ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਯੂਜ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਵਿਧੀ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਦਸੀ ਹੈ, ਇਸ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ, ਯਾਦ ਹੈ? ਦੇਖੋ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਕਿ ਮੈਂ ਹੂ ਹੀ ਆਤਮਾ, ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ, ਮੈਂ, ਆਤਮਾ। ਇਹ ਨੇਚਰਲ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਤਮਾ ਲੱਗਾ ਦਵੇ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ, ਮੇਰਾ ਰੁਮਾਲ, ਮੇਰੀ ਸਾੜੀ ... ਮੇਰਾ ਇਹ। ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਿਆ, ਬਾਬਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਿਆ ਆਤਮਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਇਹ ਨੇਚਰ ਅਤੇ ਨੇਚਰਲ ਬਣਾਓ, ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ? ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਜਾਣਨਾ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਹੈ, ਮੰਨਣਾ ਪਰਸੈਂਟਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਡੀ ਕਾਂਨਸੇਸ ਨੇਚਰਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਡੀ (ਸ਼ਰੀਰ) ਹਾਂ, ਨੇਚਰਲ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਮੁਖ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਆਏ ਤਾਂ ਫੋਰਨ ਆਤਮਾ ਸਵਰੂਪ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸਹਿਜ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ। ਆਤਮਾ ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣਾ, ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਪੱਕਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਏਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ -ਇਵੇਂ ਕਰੋਗੇ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਬਾਪਦਾਦਾ, ਆਤਮਾ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੋ ਦੇਵਤਾ। ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਡ੍ਰਿਲ ਕਰਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਡਾਕਟਰਸ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡ੍ਰਿਲ ਕਰੋ., ਡ੍ਰਿਲ ਕਰੋ। ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ, ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਲੇ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕ੍ਰੀਏਟਰ ਨੂੰ ਤੀਵਰ, ਕਰਿਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਹਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਮੇਂ ਤੇਜ਼ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਏਵਰਰੇਡੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਆਡਰ ਦੇ ਲਈ ਰੁਕੀਪਰਲੇ ਹੋਈ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਡਰ ਕਰੇਗਾ ਨਾ। ਸਥਾਪਨਾ ਵਾਲੇ ਜੇਕਰ ਏਵਰਰੇਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਕੀ ਪਰਲੇ ਹੋਵੇਗੀ? ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਲੇ? ਕੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਬਾਦ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ? ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਾਲੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਏਵਰਰੇਡੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਪ ਅਰਜੁਨ ਬਣਿਆ ਨਾ, ਐਕਜਾਮਪਲ ਬਣਿਆ ਨਾ! ਅਜਿਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਖੁਦ ਵੀ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖੋ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਿਤ ਭਾਵ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਇਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਵਿੱਚ ਬਾਡੀ - ਕਾਨਸੇਸ ਦਾ ਮੈਂ -ਪਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਮੇਰਾ -ਪਨ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਸੁਭਾਵ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਨਿਰਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਨ ਤਾਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ। ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਮਿਤ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਮਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਇਵੇਂ ਬਣਾਏਗੀ, ਜੋ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਵੀ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖੀ, ਉਹ ਬਦਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਬੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਸ ਵਿਚਾਰੇ ਦੀ ਜੇ ਫ੍ਰੀਟੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪੱਥਰ ਵਰਗੀ, ਉਸਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਤੇ ਟਾਇਮ ਲਗੇਗਾ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਮਾਨੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਠੀਕ ਰੱਖੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅੱਛਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬਦਲ ਨਾ ਜਾਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਾਮਨ ਦੀ ਸੀਟ ਕਿਉਂ ਛੱਡਦੇ ਹੋ? ਵੇਸਟ ਥਾਟਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਏ, ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਵੇਸਟ ਥਾਟਸ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਿਆ। ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ, ਮਰਸੀਫੁੱਲ ਹੋਕਰ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਛੱਡਕੇ ਕਿਉਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਨਾ - ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਆਓ, ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ - ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸੁਭਾਵ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਕਲ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਯਾਦ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਏ। ਕੀ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਮਾਇਆ ਦੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਛੱਡੀ ? ਨਹੀਂ ਛੋਡੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਿਆ ਨਾ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮਝਕੇ ਚਲੋ, ਮੈਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹਾਂ... ਪਰ ਇੱਕ ਦੇ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੋ, ਸਭ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ । ਨਾ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਨਾਤਾ, ਨਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਾਤਾ, ਨਾ ਇਹਨਾਂ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨਾਲ। ਬਸ ਖਤਮ। ਇਹ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਉਸ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖੋ। ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਫੈਲਾਓ। ਅੱਛਾ।

ਹਾਲੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਇਵੇਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੰਪੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇਵੇ ਜੋ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਏ। (ਡੈਡ ਸਾਈਲੈਂਸ) ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਖੁਸ਼ ਨੂੰ ਚੈਕ ਅਤੇ ਚੇਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਨਬਰਦਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਡਬਲ ਲਾਇਟ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਟ ਅਤੇ ਸੈਂਟ ਹੋ ਆਪੇਜਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਫਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਮੀਪ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਅਤੇ ਖੁਦ ਚਿੰਤਕ ਭਵ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ ਸੁਭ ਚਿੰਤਕ ਫ੍ਰੀਟੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਫ੍ਰੀਟੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਿਹਣ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜਿਗਿਆਸਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਨਾਲ ਵਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਖੁਦ ਚਿੰਤਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਵਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਪਰੂਫ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਹਣ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵੈਭਵ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨਾਲ ਪਰੂਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਮੀਪ ਆਏ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦਵੇ ਤਾਂ ਸਰਵ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਖੁਦ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਅਵਿਅਕਤ ਇਸ਼ਾਰੇ - ਆਤਮਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ, ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣੋ। ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਇਸ ਦੇਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਦੇਹੀ (ਆਤਮਿਕ) ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਓ। ਸਦਾ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਓਗੇ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।